

ערוץ 2000

לאירים את השבת

את שבתתי
תשמרו
אני ה' אלהיכם

ישראל מצוים בשמירת השבת שהיא אות וסימן ליהודי שר העם הנבחר. שלושים ותשעה אבות מלאכה מלמדים את האסורים העקריים והם נלמדים דיני התקפות יש לכבד את השבת בסעודות השונות, במאכלים ובמשקאות ערבים, ולקחת ענין לכבוד השבת.

זמני השבת

ערים	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:50	20:05	20:43
תל אביב	19:05	20:08	20:40
חיפה	18:58	20:09	20:40
באר שבע	19:06	20:06	20:38

הזמנים היום עד פי תח ערוץ 2000

כתב תרשימו: י"מ הסירה הם שוש כלל
השנה כחוד בדרך שהולך בעיניו אל מורכבים
אחת כל מות השנה: מתי איר, למי שיש
פסק אם הכיר בקשת הגשם – אינו חוזר
מק זמן ברכת הכונה – בינו ראשון

"בזווית העין קלטת"
את השמירה זזה
א. שיכורל

יש לכם הזדמנות
למועד ב'
דברים שחייבים לדעת

הגורל הטרגי
של השם "אהוד"
הרב שמשון פוקס

השיח: "רצוה בן?"
תאכלי עוף"
הרב אסי עדני

מיליון דולר שנעלמו
בשיחת טלפון אחת
הרב יחזקאל ענבר

בסוד שיה

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם הרב המקובל הרב יוסף ביטון מרבני ערוץ 2000

מושג ביהדות

חילול השם

מושג המבטא מעשה או התנהגות המנוגדים בכבוד ה', שמקורו במצור: "ולא תחללו את-שם קדשי". כל ייחודי, ובמיוחד אנשים בעלי מעמד, חייבים להיזהר במעשיהם כדי לזנוע חילול השם. התלמוד הבבלי מביא דוגמאות כדי להגדיר מהו חילול השם: "היצי דמי חילול השם? אמר רב: כגון אגף אי שקילנא בשרא מתבאח ולא יחיבנא דמי לאלתר" [אם אני לוקח בשר מהתבאח ולא משלם מיד]. חילול השם היא עבירה חמורה שרק המיתה מכפרת עליה.

הטעם שצריך לזכור את המצוות!

"את שבתותי חשמו ואת מקדשי חריוו אני ה'."

פסוק זה מזכיר לנו שתי מצוות יסודיות: שמירת שבת ומזבח מקדש.

בסוף הפסוק מופיעות המילים "אני ה'". מה הן באות להוסיף?

נראה שהתורה מלמדת אותנו: לא מספיק לשמור את המצוות, אלא צריך לזכור גם תמיד מי טועה מאחורינו – "אני ה'".

בספירת העומר אנחנו מתקדמים צעד אחר צעד אל הקב"ה, אל מתן תורה.

כשאדם שומר שבת, הוא לא רק נמנע מהלא-כך – הוא מעיר על הקב"ה כבורא העולם. כשהוא ירא מהמקדש, הוא מצייננו בנכונות האלוהים.

המצוות אינן רק "פעולות חיצוניות" – הן ביטוי לקשר עמוק בין האדם לבורא. "אני ה'" – היסוד והמקור של כל המצוות.

עד כמה חשוב עניין נטילת ידיים בבוקר בכלל, ומה עם ילדים קטנים?

"נטילת ידיים של הבוקר היא הנטילה החשובה ביותר ביום. על פי רבנו הארי"י ז"ל, ברנע שהאדם עולה על יצועו וישן בלילה, חלקים גדולים משנתו מסתלקים, ונשא רק 'קוסטס דחיותא' – חלק קטן ושפל יחסית של הנשמה שבזכותו את יכולים לקום בבוקר הארי"י הקדוש מלמד שבדילה שולטים החיצונים, וישנה אותה גדולה שנתפסת בסופי האצבעות של הידיים והרגליים. בימנו אין לנו כוח להסיר את הטומאה מהרגליים, כפי שהיה בזמן בית המקדש עם הכהנים, אך בידיים אנו יכולים וחייבים להסירה. הוזהר הקדוש החמיר מאוד בעניין וכבד דברים קשים על אדם שהולך ארבע אמות ללא נטילת ידיים. יש מושג דעות בפוסקים איך להתמודד עם זה: ללכת פחות מארבע אמות, או לרוץ מהר לנטילה. כל אחד יעניי בהלכה לפי שיטתו. מבחינה קבלית, נהגו המקובלים להחמיר ולשים כלי עם נטילה ידי המיטה. הם סמנו על הפסוק המובא בשם הבעל שם טוב: 'תיצב על דרך אל טוב רק על ימאס'. כלומר, מי שרגלו מתייצבת על הארץ לפני נטילת ידיים – 'תיצב על דרך אל טוב' – 'ע' של הארץ על הארץ כלל לפני נטילת ידיים. זוהי חומרה יתרה השייכת לנוהגים על פי הקבלה. בכל מקרה, חשוב שכל אדם יקפיד על נטילת ידיים בכל בוקר, וגם לילדים, כפי ההלכה".

מה אנו צריכים ללמוד ממות בני אהרן, ולמה הם נענשו, הרי הם הם הכול רצו יותר קרבת השם?

"אחר מותו נדב ואביהוא, משה רבנו אומר לאהרן הכהן: 'קרבני קאדש וקל פני כל העם קאבד'. משה רבנו כבר ידע מהר סי' שהקב"ה מתכנן לעשות מעמד קידוש ה' אדיר – ולזהר את אחד הגדולים שבשם ישראל – 'יחית סורב בי אבך, עשיתי וזהו אני מה גדולים ממני וממך'. מיד מעידה התורה: 'וידם אהרן'. אלא שיש דבר אחר בדיוק קידוש ה' היה כאן? מסבירים המפרשים שה' יתברך רצה להראות שגם הגדולים שבעם ישראל – אפילו שיש את כל היכולת להידיבב בשכינה בכל רגע נתון – גם הם חייבים לפעול על פי ההלכה. מכאן את אפילו האדם הגדול ביותר בישראל, אין לו שום היתר, בעד שום דבר בעולם, לעבור על הלכה אחת בשוועת ערוך. דבר זה חשוב במיוחד בדור שלנו, שבעונותינו הרבים רבו הדעות ויש בלבול גדול. כך כתב רבי' נחמן מברסלב מפורשות בספריו: כתבתי תורות עמוקות, דברים עמוקים מהם, אך דעו לכם – כל פעם ששבתו מהתורה שלי ומהחסידות, או מכל מקור אחר, משהו שונדג את השוועת ערוך – השוועת ערוך נבר. זה מות קידוש השם שארע על נדב ואביהוא – לימוד לדורות שלא זזים מההלכה, בעד כל חן שבעולם. בעד כל השנה רוחנית, בעד כל חישוב קבלי או חסידי. השוועת ערוך הוא היסוד, כפי שנאמר: 'אין לו קדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה'. זהו קידוש ה' הגדול ביותר".

הפרשה 33

מספר בעקר

השוועת ערוך הוא עקר קצתה לבסות את דבם לאתר השוועת עקר הארץ, בשוועת עקר התקדש שוועת עקר מסוי. שנים הקב"ה הוא פינו שנים התקדש עקרונים מנוע על השוועת, ואלו מה וועת אין עקרונים עקרונים וקלן יש לבסות את דבם שלא לבסות לבסות על קאבול.

המצוות הנצחה

ח"מ ישיבת "ברכת ישראל" לקחו את אומות פורים בעד אחד קידמה – והבינו מבין מוחות

יש לכם תחנה אנטינית של הפזן? תפסו אותנו על זה! מג: MAG@TV2000.CO.IL

ערוץ 2000

מז"ל: ערוץ 2000 הנפצת חיזות ערוץ 2 ומחיר: בקורות: חברי ועדת הביקורת: נרטיב: עובדים: מועצת הביקורת: 0 כל הזכויות שמורות: מרזיח: 2610 שילוח: 073-2666527 חיוני המזון: 058-450-2000

קבלת המזון: מילי וזהרית ורן לפונת: כתובת המזון: MAG@TV2000.CO.IL

תדיר ושאינו תדיר: קריאת שמע או ספירת העומר?

בדבר, ומדברי ה"שולחן ערוך" משמע דבעינן לקרוא "קריאת שמע" דווקא בצאת הכוכבים ולא סמך בזה על ה"ספק ספקא", וראה בזה באריכות ב"פתח הדבר", ובנדון ידיו [שלנו] ספק דאורייתא עדיף מחומרא של ספירת העומר של "תמימות".

ומה שביקש עוד להבהיר מה שמובא בספר "לקוט יוסף" - הלכות ספירת העומר (עמ' ר"ט), הגני פירש את הדיון מי שספר את העומר בספירה כנונה, ואחר שספר חשב בדעתו שטעה, וחזר מיד תוך כדי דיבור וספר ספירה של טעות, ורק בדילה שלאחריו נודע לו שהספירה הראשונה היא הנכונה, אפילו הכי [עדיין] יכול להמשיך ולספור בימים הבאים בברכה.

שמע" בזמנה, ורק אחר כך יספור ספירת העומר, משום שקריאת שמע תדירה יותר. וכל שכן שקריאת שמע היא דאורייתא [מאות שנה מהתורה, וספירת העומר בזמננו היא מדברגון]. וכן כתבו הפוסקים לנבי נרות חנוכה שיקדים להתפלל ערבית כי היא תדירה, וגם יש בה מצות "קריאת שמע" שהיא מהתורה, ואף שיש אומרים שכבר יצא ידי חובתו במה שקרא [קריאת שמע] בתפילת ערבית [אם התפלל] אחר פלג המנחה [ולפני צאת הכוכבים], משום [ספק ספקא:] שמא [הלכה] כרבי אליעזר ממין שרבע שעה קודם להשקיע בבר הוי בין השמשות, ושמומ בין השמשות [ידון כ]לילה. מכל מקום, עדיין יש ספק

מה ששאל במי שהתפלל ערבית אחר פלג המנחה, כשיגיע צאת הכוכבים, האם קודם יחזור לקרוא קריאת שמע בזמנה משום "תדיר [ושאינו תדיר] - תדיר קודם", או שקודם יספור ספירת העומר כדי להרוויח את שיטת הפוסקים שצריך לספור מיד בצאת הכוכבים משום "תמימות" [ימים מלאים].

הנה, [דיון] "תדיר ושאינו תדיר קודם" הוא דיון והלכה. מה שאין כן, [עניין] "תמימות" שהוא רק חומרא לספור בתחילת הלילה. שהרי מעיקר דמיון גם אם יספור אחר כמה שעות של הלילה [עדיון] נחשב "תמימות", שיעקר דיון "תמימות" [הוא] שסופר בכל לילה את הספירה, לכן, קודם יקרא "קריאת

נקודת האור - הרב עידו סמחה - מרבני ערוץ 2000

הנח המסתורי של 17 דפי גמרא

באותו בוקר נודע לי ניצב הגאון הפוסק רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל, לימים ראב"ד העדה החרדית, כשליביו כבד. הידיעה הקשה הגיעה אליי כרעם - אביו האהוב שוכב בבית חולים במצב אנוש, נאבק על חייו. הרופאים, בפנים קודרות, הודיעו לבני המשפחה כי הגיע הזמן להפריד.

בלב רועד הזעיק הרב פישר את כל בני המדרש להעזרים בתפילה, אך העדכונים הששתים מהחדר מבית החולים הסיפו להיות חמורים יותר ויותר. היה נראה שלרב הצדיק נותרו רק רגעים ספורים של חיים בעול הזה.

ואז, בפרץ של אמונה טהורה, יצא הרב פישר אל תחתית לכפר השמיים. בידיים מורמות ובדמעות זולתות, פנה בתחינה: "ריבוננו של עולם! רק אתה יודע שזיכתי היום ללמוד בהתמדה 17 דפי גמרא מתוך עמל ויענה. אני מקדיש את כל 17 הדפים, בזכות התורה הקדושה, לרפואת אבי".

באותה שעה, מספרים עדי ראייה שנכחו בחדר האב החרד, הודיעונו השמיים. את המחלוקה אפפה הרגשה שנס החל להתחולל - הרופאים חשו בבירור כיצד מצבו של האב השתפר בצורה פלאית. ימים ספורים לאחר מכן, לתדהמת הצוות הרפואי, שוחרר האב כשהוא בריא לחלוטין!

מה המשר?

איוז חבה מעשר מכות מרצים
תמיכה בפי שוה

ידיעה את המספרים של 17 דפי

תשובה מהמגזין הקודם:
חנה רבני מירס.

64+80

מספרים במשולש

המפתח השבוע:

"יהי דבר"

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

המפתח השבוע:

מאסר אליהו

שיעור תורה
ואקטואליה
מקיף ומרתק

מחנה
בכל
הסוגים

יום שני
09:00

LIVE

ישיור הקבוע ביום שלישי
בשעה 21:00, חשבוני ערוץ
2000. ניתן להזמין את הרב
לדבר ביד ללא תשלום ולראש
התורה - חיטו 3212992

ערוץ 2000

03-3782000

03-3782000

רגע טוב לנשמה

הרב יונתן ענבה מפקח רוחני
מרבני ערוץ 2000

מיליון דולר שנעלמו בשיחת טלפון אחת

תחילת
הפרשה
דף 25

עולם מופלא ברא לנו הקב"ה, עולם מלא
בנעודים: אור וחושך, קיץ וחורף, שמיים
וארץ וגם... עשרים ועשרים. נעודים אלו אינם
מקריים, אלא הם מציאות ברצון האלוהי, וממילא
חלק בלתי נפרד מעבודת השם של כל אחד מאיתנו.
על העשר מוטלת אחריות מיוחדת - להרבות
בצדקה, לפעול בחמלה, לזכור שלימונו של העני
נמצאת שכנה. עליו להרגיש את החוסר של השני
וחלילה מלהתנאות על מעשיו או עושרו.
לעומתו, העני מתמודד עם נסיונות אחרים
- נסיונות של אמונה. הוא מתנסה בכל יום שלא
לקחת דבר שאינו שלו, ומעל הכול - לבטוח באלוקיו
ולא בבשר ודם.

כמו בכל מצוות התורה, בסוף הדרך ישנו דין
וחשבון על מעשי הצדקה. אולם שלא כמו שאר
המצוות, בניתוח דאגה לעני - בין בדרך של
תרומה, מעשר, מצוות התלויות בארץ וכדומה -
שנה אחרת אלוהית מפורשת: לחוסר הניתנה
וחוסר ההתחשבות היו השלכות כבר בעולם הזה.
הקב"ה לוקח על עצמו את התפקיד של "אבי
יתומים ודיין אלמנות", ועומד לימונו של העני בשעת
דחקו, וממילא, אותם בעל אפטריות שלא יהיו שם
עבור החלש - בסופו של דבר הקב"ה יפרע מהם
והם יאזו המפסידים.

זאת ועוד, חובל בזכור שחוסר נתינה הוא
למעשה ביטוי לחוסר אמונה. מה שמגיע לאדם -

יאמר שאינו מעוניין

- הרי שהפסיד את

הדירה למפרע.

הטלפנית חייה והיהודי ענה.

כששמע את הברורה המדהימה,

תגובתו הפתיעה את כולם: "אין צורך. אם

משמיים הכריטים לא עבר, כנראה שאין לי צורך

לתרום. בעצרת ה', אתרום בפעם אחרת", אמר

וניתק.

וכך, אותו יהודי, בסירובו לתת מאות או אלפי

שקלים פורסה של כמה שנים, הפסיד דירה בשווי

מיליון דולר.

חברים יקרים, הקב"ה זן ומפרנס לכל. כדי לקבל

ממנו, כדי שזכור לשפט, עליו לעשות רצונו, ללכת

בדרכו ולזכור תמיד את העיקרון המופלא: מי שנותן

- הוא לבסוף המקבל.

לידור בקיבץ הבום רביעי בשעה 21:00 חשבו ערוץ 2000
יחסי לחיזוי את הרב לחוב בית דלא עולה ויציא תורתו -
073-3212992 חיזוי

נכבוד הלילה או היום -
מה עדיף?

אחרי חתונתו ז"ל: נכבוד סעודת היום קודם
לנכבוד סעודת הלילה. דהיינו, שאם יש לי מעט
ממי נגדמים, ימחל לסעודת היום. על כן, יש שדקדקו
להתחיל מנחל חשבון להם בלילה, שלא לאלוהי בסעודת
הלילה אלא רק בסעודת היום. וכל זה דווקא בשאר
צרכי סעודה, אבל אם אין לו אלא כוס אחד לקדש
עליו, הקידוש של לילה קודם.

המזל, להפוך

את המזל הפסיד -

שתי עצות שהן אחת: לדון

לכך צדק והיותו מעביר על

מידותיו, הבעל שם טוב הקדוש

הסביר את הפסוק בנביא עמוס

"ומניד מזה שח"ו - שדנים את

האדם לפי דיבורו: אם דיבר דיבורים טובים,

זן לכך צדק והעביר על מידותיו - דנים אותו

באותה מידה ולטובה.

יחסי לחיזוי את הרב לחוב בית דלא עולה
והציא תורתו - 073-3212992 חיזוי

לבסוף יקבל מאת
מלכו של עולם. ואם
חלילה נמנע ממצוות
ה' כדי "לחסוך", הרי
שמונע מעצמו מהשפעת המהכלה לו.

אולי אין דוגמה

טובה יותר לכך מאשר

הסיפור הבא:

לפי כמה שנים,

אחד מארגוני הצדקה

ערך הגרלה גדולה

על דירה חדשה

בירושלים. ההגרלה תוכננה לשידור חי ברחבי
רבי הארגון. הערב המיוחל הגיע, והמתח באוויר
היה מורגש. רב הארגון ערבב את שמות התורמים
בקופסה, הכניס את ידו, משך פתק והכריז על
הזוכה. הרב התכונן לחייך למספר, אך לפתע
השתררה מבוכה באולם.

ראש הארגון לחש באוזנו של הרב: "התורם
הזה עשה הוראת קבע, אבל היא לא כובדת על
יד חברת האשראי. מצד אחד הוא הסכים לתרום,
מצד שני לא תרם בפועל. מה עושים?"

הרב בהרהר לרגע והכריז: "סלפנו אליו ובקשנו
פתרון להוראת הקבע. אם יסכים לתת כרטיס אשראי,
צ"ק או הוראת קבע חלופית - הדירה שלו, אבל אם

צ"ק או הוראת קבע חלופית - הדירה שלו, אבל אם

מעל המזל - הרב מנחם וייס - מוחתה עולמי לחלוצי - מרבני ערוץ 2000

מרגישים בטוחים מדי נכסף שלכם?

תחילת
הפרשה
דף 26

כסף, חומריות ונחוחות מעניקים ביטחון לבני
מזל שור. יש להם תשובה ורצון

לאגור ממון, רכוש ונכסים, אך

ליבם פתוח לעזרה לזולת. הם

ישרים ובעלי רוחב לב, מכניסי

אורחים בנדיבות ובטוב לבב.

חשוב בעיני שור להשאיר

לעצמם כסף רדוד.

הנישואין והמשפחה תופסים

חלק חשוב בחייהם. הם

מתאפיינים בגאמנות לדע

ורגשות עמוקים הדדיים, ממלאים

את חובותיהם המשפחתיים בשלמות,

מרגישים את משפחתם ומעניקים להם

נחוחות. אף כי לעיתים הם נהוגים בקפדנות יתר

כלפי ילדיהם, כוונותיהם טובות, וילדיהם יפיקו מהם
תועלת למרות קפדנות הוריהם. בהכונות
מקצועיות הם מתאימים למוזיקה,
בנקאות, חשבונאות, זמרה, סיעוד
וחקלאות.

בפרשתנו נאמר "בצדק תשפוט

עמיתך" - רש"י מפרש: "היו דן

את חברך בצדק צדק".

במסכת שבת אמר רבי אליעזר

לרבי עקיבא: "כטם שדנת אותו

לכך צדק, כך ידונו אותך בשמיים

לכך צדק". וכדברי הגמרא במגילה:

"כל המעביר על מידותיו מעבירן ממנו

פשיעו וחסאי".

לשנות מזל לטובה, להשיג את הכוח "ישראל מעל

טעה בברכת הבננה או האבוקדו - מה הדין?

שלום כבוד הרב, אם בטעות בירכתי בורא פרי העץ על בננה, יצאתי ידי חובה או שעלי לברך שוב?

הברכה העיקרית על הבננה היא בורא פרי האדמה. אל שמי שבירך עליה העץ בטעות, מכיוון שיש פוסקים הסוברים שבברכת העץ בדיעבד יצא ידי חובתו, ולא יחזור ויברך שנית משום ספק בברכות לחלק.

ולחפץ, אם בירכתי על אבוקדו בורא פרי האדמה במקום העץ?

לחקן בראיפות.

כלומר, אני צריך לומר מיד "בורא פרי העץ"? האם זה לא נחשב להפסק בברכה?

מיד יתקן. אל תהיה פתאום חסיד, כדי להינצל מעונן "לא תשא" מותר.

והאם צריך לגשג את האות פ' כשאומרים "בורא פרי האדמה"?

אומנם כלל דקדוק בירוק אין אות הבאה לאחר אחת מאותיות "אח"ת תהיה רפויה, אך כאן המצב שונה, כי הכלל הוא שאותיות בג"ד כפ"ת הבהות בראש תיבה תהייה דגושות, ולכן הפ' בראש וכן תיבה מן ז"ל ב"ביע אומר".

ואם אדם טעה ובירך על עוגייה "בורא פרי האדמה" במקום ממונות?

יצא ידי חובתו ואין צריך לחזור ולברך, כיון שקמח גדל באדמה.

רבני ערוץ 2000 מתפללים עליכם

מעבירים שמות לחפיה

ביוםא דהדיוורא של התנא האקוני

רבי שמעון בר יוחאי זי"א

רבני ערוץ 2000 יעתירו עבורכם לברכה, הצלה, בריאות, זיווג טוב, שפע נדול, פרנסה ולישועה ונחלצה בכל תחום.

למסירת שמות חיינו עכשיו:

073-3212999

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

השייח' הערבי: "רוצה בן? תאכלי עוף"

דפנה היא בחורה שנדלה בבית רחוק מתורה ומצוות, היא נשאה לפני מספר שנים לבעלה, אבל הזמן עבר, שנים חלפו, וילדים עדיו לא הגיעו.

אביה, שהרעיש בצער שלה, החליט לעשות משהו. "יש לי רעיון", אמר לה יום אחד.

הוא הושב אותה באוטו שלו ורם יצאו לדרך. "לאן ננסעים?", שאלה, אבל אבא שלה רק חיך והמשיך לנהוג. התקף השתנה, והם הגיעו לכפר ערבי.

"אבא!" היא הסתכלה עליו בתמיהה. "נתקשבי", הוא אמר, "אני זדע כמה קשה לך שאין לך ילדים. שאלתי אנשים מה אפשר לעשות", הוא הצביע על בית אבן שן, "כאן מתגורר שייח' מפורסם שמחלק קמעות לפרי בטן".

הלב שלה התכווץ, מצד אחד - הרצון העז לילד, מצד שני - כל העסק נראה לה חשוד. מתוך כבוד לאביה שסרר בשבילה, היא הסכימה להיכנס איתו פנימה.

השייח', איש זקן בלבוש מסורתי, הקשיב לסיפור שלה. אחר שסיימה לדבר, הוא קם הלק, וזרז עמבור כמה דקות הוא חזר, עם מנש ועליו שוף צלד.

"אם את חוצה בן - תאכלי את השוק של העוף. אם את רוצה בת - תאכלי את הכנף".

שקט השתרר בחדר. "זו, תאכלי כבד?" האיצ בה אביה, "זמנה את מחכה?".

השייח' הסתם: "אני נוסדתי לך - תאכלי, ותנכי לילדים".

"אבא, אבל זה לא כשר!" הפטירה פתאום.

אביה נופף בידו בביטול. "את מי זה מעניין עכשיו? העיקר שיהיו לך ילדים!"

תאכלי, ואחר כך כבד ונסתדר עם ההוא שם למעלה..."

היא הרגישה לחץ כבד, אבל משהו בפנים לא נתן לה לזוז על העקרונות שלה. בסופו של דבר, היא פשוט קמה וברחה החוצה.

אביה רץ אחריה, כועס מאוד: "מה קרה לך? פתאום את דתייה? את לא רוצה ילדים?"

היא עצרה, הסתכלה לאביה בעיניים ואמרה בתקפיות: "אבא, אם הילד שלי תלך בכך שאני צריכה לאלול בבלות וטריפות - אני מוותרת".

ואז, כאילו השמיים עצמם שמעו את המילים שלה, קרה הנס. לאחר שנים ארוכות של ציפיה, נפתחו שערי שמיים והיא זכתה סוף סוף להיפגש. עמבור תשעה חודשים היא כבר זכתה לחזקת בנה בכור!

"נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולות".

כחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

לספר לשון הרע לסבתא שלא זוכרת?

למשפחת שמעוני יש סבתא מבוגרת, טובה ואהובה, שמבינה את מה שמספרים לה, אך היא חולה במחלת השכחה, ולא זוכרת כלום יותר מדקה או שתיים. הנכדים שבאים לבקר אותה כבר יודעים - אפשר לספר לה הכול, כי מיד אחרי סיפוריהם היא את הסיפור היא כבר נוסחת אותו.

שאלה: האם מותר לבני משפחת שמעוני לספר לסבתא שלהם סיפורי לשון הרע, שהיא היא לא זוכרת את הסיפור, ולא ייגרם מה שום נזק ומי שסופר עליה, וגם אין הכוונה בסיפור לבגיד אלא רק להעסיק את הסבתא?

תשובה: עצם דיבור לשון הרע הוא אסור, ולכן אסור לבני המשפחה לספר לסבתא סיפורי לשון הרע אפילו שמיד היא נוסחת.

שתי סיבות לדבר: הראשונה, היא שהמדבר דברי בגיד על ישראל מעורר ונותן כוח למקטרג הנדון לקטרג על עם ישראל. הסיבה השנייה היא שכמו שקשה לאב לשמוע דברי בגיד על בניו, כך הקב"ה אינו רוצה שיאמרו דברי בגיד על ישראל שיהיה שרם בגי. ואם ישנו איש צריך לבקש סליחה מתחבר אלא לחזור בתשובה כמו עבירה של בן אדם למקום.

הלכה: גם דיבור בגיד שאין בו כל זקק לחברו - אסור.

המדבר לשון הרע עובר על 14 לאוין, 14 עשין ו3 ארורין.

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

מה לומדים ממותם של נדב ואביהוא

מיתת נדב ואביהוא אינה מעידה על שמץ של חיסרון. אדרבה, היא באה מחמת ש"נתקברו לפני אור העולין בחיבת הקדוש ובה מותו".

נדב ואביהוא התקברו לה בקברא עצומה, עד שהם דבקו בה בדבקות גמורה, והתעלו למעלה עליונה. לפי רום מעלתם, כבר לא היה שייך שמשיכו לחיות בעולם השפל הזה. נשמתם הרוחנית הנבונה לא היתה יכולה לסבול את העולם הזה, החומרי והגשמי, וממילא הם מתו ונשמותיהם עלו למעלה, להיות קרובים לכסא הכבוד. אומר הראור החיים" הקדוש: "הוא סוד הנשיקה שבה מתים הצדיקים".

הצדיקים מתים במיתה מיוחדת – "מיתת נשיקה" – "שקני מנשקות פיה", הקב"ה מנשק אותם כביכול, ועל ידי זה נשמתם נדבדת בו בדבקות גמורה, והיא עולה למעלה.

ומסביר "אור החיים" הקדוש שההבדל בין נדב ואביהוא לשאר הצדיקים, שהשתוקקות שלתם היתה גדולה כל כך עד שהם קירבו עצמם אל הנשיקה, "מסרו עצמם למיתה" כביכול, רק כדי לזכות לקרבה הגדולה אל ה' בעולמות העליונים ודקדק רבנו "אור החיים" – **"נמתו"** – בתוספת וא"ו, "רמז הכתוב הפלאה חובת הצדיקים, שהגם שהיו מרגישים במיתתם, לא נמנו מקרבו לדבקות".

אומנם הם היו מודעים למיתתם, אך הדבר לא עיכב אצלם מאומה, מרוב השתוקקותם עד כלות נפשם מרוב השתוקקות ודבקות. סוף, אין לה שיעור ומידה, וכפי שהראור החיים" הקדוש עצמו מבטא זאת בלשוננו, שיש בה השתפכות של ערנה והשתוקקות – **"לא נמנו מקרבו לדבקות ועומות רבנות ידיות חביבות חשיקות מתיות, עד כלות נפשותם מהם"**.

כך היא מיתת צדיקים – "נפשי יצאה כדבר". כשרק שומעים את קול ה' בחדה, הנפש יוצאת מרוב השתוקקות ודבקות. מסופר על הרבנית רחל, בת רבי יוסף לבטון, בנו של **רבי חיים מרדכי לבטון** זצ"ל, ראש רבני ארם צבא שהייתה צדקת גדולה. היא נישאה לרבי יוסף טוב ידיד הלוי.

בתה, בסתה של נות ביתי הרבנית שתחיה, סיפרה לי שאימה הרגישה יום אחד שהיא עומדת להיפטר מן העולם, עד אף שמצבה הבריאות באותה שעה היה מצוי. היא הכינה את עצמה לקראת מסירת נשמתה לבורא עולם, הירחוצה, נזהה את ציפוריה, לבשה בדים לבנים, קראה קריאת שמע, ביקשה לשכב על הארץ – ונפטרה. פלא פלאות!

לישידו הקבוע ביום שישי בשעה 21:00, חשון ערוץ 2000

המחזה היהודי

מדבקה ה"עור החכם"

פרופסור יעל חנין, מדענית ישראלית מנובילה, זכתה להיות ממציאת מדבקה "העור החכם" (Smart Skin), המצאה שחוללה מהפכה בעולם הרפואה. המדבקה המיוחדת מזילה אלקטרודות זעירות, מוצמדת לעור כמו קעקוע זמני, ומאפשרת לגרום רחב של פעילויות חשמליות בגוף – בחום, בלב, בשקיעה ואף בתנועת עיניים. המדבקה לא מפריעה לפעילות הניימית של הגוף.

המדבקה מקלטה אותות יציבים ותזקקים במשך שעות ואינה גורמת לגירוי העור, כפי שהטכניקה מרופ' חנין עצמה. תכונה זו מתיישבת עם ההדרגה ההלכתית להעדיף שיטות רפואיים שמעמיסים בסבל המטופל, ברוח דברי חז"ל "גדול כבוד הבריות". פיתוח ישראל זה מהווה ביטוי מעשי לצייון התורה "וראפי ריפא", ממנו למדו ונבחנו ז"ל שניתנה רשות לרופא לרפא. מסורת ישראל העניקה מאז ומתמיד חשיבות עליונה לרפואה מתוך אמונה ולשמירה על ח" אדם, כפי שנאמר "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

שם האדם

הרב משמון פוסק – מוחמה עולמי
לשם האדם – מרבני ערוץ 2000

הגורל הטוב של בעלי השם "אהוד"

לפי כמה ימים קיבלתי טלפון מהורים שגודל להם בן ורם מאוד מעוניינים לקרוא לו בשם של בן משפחה, לוחם שופל על קידוש ה'. הצעתי להם שבסבב לפנינו לתת את השם על שמו של אותו בן משפחה, יושב על כוונה נוספת על שם צדיק שנקרא כך, או יוסיפוס שם נוסף.

לשאלתם "מדוע?", ספירת מעשה שהיה:

בביקבו מרחביה גולד בן בכור למשפחת שחר, והוריו החליטו לתת לו את השם "אהוד". כשגדל, התניס אהוד ללידה לחומת בצר'ל. בתאריך 1 באדר הוא נפל בקרב בשערי העיר עזה, ה"ד. נפילתו השפיעה קשה על חברי קיבוץ מרחביה. אף אחד לא ממש הרגיש נבה כאשר שלושה שבועות אחרי נפילתו – החליטו בני משפחת סדן לקרוא לבנם שזה עתה נולד, אהוד, על שמו של החלל. עשרה חודשים מאוחר יותר גולד בן למשפחה אחרת בביקבו, משפחת פאלק, וגם הוא ביקשה להצניח את זכרו של אהוד בקריאת בנם על שמו.

יותר מעשור אחרי נפילתו, נולד לחברו הטוב מהיחידה בן, גם הוא החליט לקרוא לו "אהוד" לזכר חברו לנשק. כך היו שלושה "אהודים" שנקראו על שם הצנחן אהוד שחר ה"ד.

שלושם, לדאבון הלב, נפטרו בידי צעיר ובסביבות טריות:

אהוד ברונובסקי התניס לשיטת ונהרג בשנת תשמ"ו במהלך אימוני צבאית לילה.

אהוד פאלק נהרג בשנת תשמ"ח בתאונת אימונים בהתנגשות מטוסי חיל האוויר.

אהוד סדן נרצח בשנת תשל"ב בהתנקשות טרוריסטית כשמלכדו את מכוניתו בהיותו בתפקיד ביטחוני באנקרה שבטורקיה.

את הסיפור הגיל' סיפר הרב **איתן בן אהרן** שליט"א. ומומנו נלמד כמה חשובה הכוונה בקריאת השם על ידי ההורים, כפי שכבר מצאנו בדברי חז"ל.

לישידו הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00, חשון ערוץ 2000

פיתוח להצניח את הרב חנין דלל עלות וללא התרמה – חיינו 073-3212992 וישידו אישי והכוונה על שם האדם – ע"פ חז"ל וברכה חיינו 073-3212996

שעמי המנהגים - הרב עזרא שקלים - מרבני ערוץ 2000

הקשר בין סכין חדה לשלום בית מובטח

נהגו ישראל להשיח את הסכינים לפני שבת קודש. לפי הפסוק, הטעם למנהג הקדוש הוא משום שלום בית – כשאשר אדם בא יחתוך בסכין ולא יחתוך היטב בשעת האכילה, הדבר עלול לגרום חס ושלום לכעס ומריבה בין בני האזו.

על פי הסוד, הטעם הוא משום שפיגמה בסכין גורמת לאחזת חיצונים וסטרא אחרא. ועל ידי שמטחינים הסכין – משביחים ומבטלים אותם מן הבית, וזה רמז בפסוק "ועדת כי שלום אקלך".

טעם נוסף להשיחות הסכין הוא משום שטולה לפרנסה. שעל ידי שהסכין תהיה חדה יותר, לא יפלו פירורי לחם על הקרקע כאשר יחתכו בה ולא יתגרם עוית חלילה. (מקורות: אזור רעא מרימא, כלב, רב חז"א, רמ"ק, לבושי מכלול ועוד).

דיון ומחבר ספר "כרם שומע על טעמי המנהגים"

לישידו הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00 – חשון ערוץ 2000

מנער הולנדי עם גיטרה לחסיד ברסלב: "הייתי חרדי בסתר"

ההוראה שקיבל מהרב שלו, הרב שלום ארוש, הייתה ברורה: "אם קיבלת את הנישואין, אתה חייב". סיפורו של אסף יונתן הרוש, חוזר בתשובה - ומוזיקאי

לא שך בכלל. אתה חייב לעשות".
אזיזה שיר היה הראשון שהוצאת אחרי החזרה בתשובה?

"מקום" היה השיר הראשון שהוצאת בתשובה. רק חיפתי מקום להרגיש בו קצת חום, 'חלב הזה רוצה לדעת בשביל מה שווה לפעום'. כשהוצאת את השיר, פתאום אתה רואה שיש אנשים שהשיר היה עבורם שיל של רפואה לנפש".

אך אתה רואה את ההצלחה שלך היום כאמן חרדי?

"בתור חרדי, לא באמת ציפיתי להצלחה. תמיד הסתכלתי על המוזיקה כעל כלי שיה' הכין לי מבעוד מועד, שאני אוכל להפיץ אותו את הטוב הזה". מה המשמעות של המוזיקה בעיניך?

"מוזיקה זה נפש, זה משרה רוחני. הוא לא קיים, אי אפשר לתפוס אותו. היא באמת החיבור לל, החיבור לעצמנו, להיות אנשים יותר טובים. אז אם אפשר להעביר את זה באמצעות המוזיקה, אז זה מנשים את עצמו. העשייה הזו היא חזון".

מחזר ההקלטות בירושלים ועד להופעות ברחבי הארץ, אסף יונתן הרוש נושא את המנגינות שלו כנשר בין עולמות. בתוך המסע המורכב, הוא מצא את הדרך שלו להעביר מסר של אמונה ותקווה דרך העולם כמנתה.

רואיאל המלא ולעד עשורת כתבות מזין מרחוק
ברעידות - חשוני ערן 2000

השנה
לא תשכח
את ספירת
העומר

נרשמים
תזכורת יומית
ולא שוכחים!

להרשמה שלחו
את המילים 'ספירת העומר'
למספר 058-450-2000

ובאותו זמן, התמודדת בתחרות שירה בטלוויזיה. איך זה משתלב עם התהליך הרוחני שעברת?
"גם כשהתמודדתי עם, למי שצפה, הייתי נראה 'רגיל': ניסן, חולצה קצרה, בלי כיפה, בלי ציצית. הייתי סוג של חרדי-בארץ. אחר כך, כשהייתי כבר הייתי מוכר על כל דבר. ועדיין אף אחד לא ידע. לא רציתי שידעו, כי אפשרו לא להיות עדיין בטוח".

למה היה לך קשה לחבוש כיפה באופן כללי?

"ידעתי שהרגע שבו אני חובש כיפה אני מתחייב. זאת אומרת, אני הופך להיות גיבן של ה' יתברך. ואיפשוהי הייתי במממד בחיים שכאלו זה היה לי טוב. כאילו הייתי בתוכנית טלוויזיה, הייתה לי עבודה טובה, היו לי שני סינגלים שאני עומד להוציא. עם כל זה עדיין הייתה לי הרגשה של חיסרון כזה".

מה גרם לך בסופו של דבר לעשות את הצעד המשמעותי?

"התחלתי להרגיש שהחיים שלי הם פחות ממלוא אותי, ורק דברים שבקדושה ממלאים אותי. לאט לאט נכנס בי רצון ואמרת אוקי, בוא נעלה לשיבה. לא חשבתי בכלל על המוזיקה, כי מבחינתי זה היה שני תכלית ויש משמעות אמיתית, ומועד, יש גם מוזיקה, בסדר, נחמד - אבל יש אמת".

איך ההורים הגיבו לזה שנכנסת לשיבה?
"בשביל הורה שהוא לא חרדי, זה מרגיש כמו סוג של חורבן. ואני מכין את זה. עם הזמן, כשהם רואים שאתה באמת ב'מקום הטוב' שלך, והמידות שלך נהיו יותר טובות, ואף שאתה מכבד אותם, ואף שאתה מדבר, ורואים שיוצא מזה רק טוב, אז בסופו של דבר כבר זה מדבקים. גם אם שלי התחיל להניח תפילין כל יום, הוא מתפלל, קורא תהילים, אז בסופו של דבר, הכול זה עניין של 'אנחנו מפחדים ממה שאנחנו לא מכירים'".

מתי חזרת למוזיקה?
"הינתי תקופה מסוימת שפשוט התחלתי לכתוב שירים כל יום כמעט. אז אני זוכר שהלכתי להתייעץ עם הרב שלי, עם הרב שלום ארוש. ואז הוא אמר לי: 'אם ה' נתן לך כשרון שאתה יכול לעשות אותו טוב לעם ישראל, אז זה

בין צלילי הפטירה לדפי הנמרה, מציא אסף יונתן הרוש את השקט הפנימי שלו - שהוא גם הקול היחיד שלו. הוא הגיע רחוק בתוכנית שירה מוכרת, אבל אז הוא היה מסתיר את הכיפה - היום הפאות הארוכות שלו כמו מעידות על הדרך שעבר מאז.

אסף, ספר לנו קצת על עצמך.
"נולדתי בהולנד. אימא שלי נפטרה כשהייתי בן חצי שנה, וגדלתי אצל אחותה. גדלתי בבית של מרוקאים. זה לא בדיק חילוני, אבל זה גם לא בדיק שומר מצוות. אנחנו ספציפית אפילו לא היינו עושים קידוש בשבת".

מתי התחיל החיבור שלך למוזיקה?
"מגיל צעיר מאוד הייתי אוהב לשמוע מוזיקה. הייתי יושב עם הטיטרה כל הילדה וטווח החרים שלי את הראש. כבר ברגע שלמדתי לנגן, כבר אז, באופן ספונטני, התחלתי לכתוב שיר משלי".

ואך מוצא נער מבית די חילוני שחולם להיות מוזיקאי את הקב"ה?

"מגיל צעיר מאוד מאוד הייתי עוסק במחשבות על התכלית. הייתי שואל: למה אני פה? כאילו, החיים קצרים, אנשים כל יום נפטרים, ומה באנו לעשות פה בעצמ? ובכלי זה התחלתי להתחבר יותר ליהדות. היינו הולכים לסמינרים, והיה באווירה משהו מאוד מחבר, התחלתי לשמוע שבת אבל בצבא הפסקתי. אני זוכר שהיה לי מאוד קשה בשיחות, והשיחות עם בורא עולם זה מה שהכי קרוב אותי".

איך השתלבה המוזיקה בתהליך החזרה בתשובה?

"גם בתוך המהלך של התשובה, המוזיקה תמיד הייתה. זה לא שהלכתי להתעסק רק ביהדות עכשווית ונתחתי לזה. זאת אומרת, זה תמיד היה חלק ממני".

דברים שחייבים לדעת על פסח שני

1 פסח שני חל בתאריך י"ד באייר, בדיוק חודש אחרי ערב פסח המקורי, ונועד לתת הזדמנות שנייה למי שלא יכול היה להקריב קרבן פסח במועדו.

2 מקור המצווה הוא בבקשתם של אנשיים שהיו טמאים לנפש אדם בפסח ראשון ולא יכלו להקריב. הם באו למשה בטענה "למה נגזר עלינו להקריב את קרבן ה' במעדו", ועל רק השיב הקב"ה בציוויו על פסח שני.

3 פסח שני הוא מקרה יחיד בתורה של "מועד ב" למצווה, וחי"ל למדו ממנו את הכלל הגדול ש"אין לך דבר שנועד בני התשובה" - תמיד יש הזדמנות לתיקון.

4 בשונה מפסח ראשון, בפסח שני לא אוסרים תחם ומצה בבית, אלא רק אכילתו את קרבן הפסח על מצות ומזרחים.

5 בפסח שני נאמר "עצם לא יישברו בו", על מצות מזרחים ויאלוה" - אך לא נאמר בו "כל המצתת לא תאכלו", ואין מצווה לבער תחם.

6 יש מנהג לאכול מצה בי"ד באייר, כזכר לפסח שני.

בגן האמונה

המשיע
הרב שלום ארוש

"כל הבית בלגן, ואני מתאפק"

לעשות? לבקש מאבא שבשמיים. תמצא פניה שקטה, תהיה לדב ותבקש: "ה', תעזור לי להתגבר על היצר הרע הזה" - כל יום! כי אם ה' לא עוזר, איך סיכוי לנצח. אחרי התפילה, תחליט: אפילו אם הכיסאות תקועים בתקרה - זה לא מפריע לי. כי אני יודע מה חשוב באמת. בסוף, מתישוהו, הבית יהיה מסודר. אבל מה קרה לשלום בדרך? תמיד תזכור: יש עקור ויש ספל. העקור הוא השלום והאהבה, לא הסדר והניקיון. קודם שומרים על העקור, ואז, בשמחה ובאהבה, גם מסדרים וגם מנקים.

אתם מכירים את ה"מתאפקים"? אלה שבאים אליי ואומרים: "כל הבית בלגן, הרב, ואני מתאפק לא להעיר לאשתי". אבל אז הם מודים שלפעמים "בורח" להם והם מתחילים להעיר בלי סוף. אז מה באמת עושים? התשובה היא אחת: תפילתו בלי תפילה אדם לא יכול להתגבר על היצר הרע שלו. בפירוש שכתבת על הסיפור, הסברתי את ברכת "חונן הדעת" ככה: **"חונמה"** - לדעת שהפה שלנו יכול לבנות או להרוס את הבית. **"בינה"** - להבין שכל הערה, אפילו הכי צודקת, יכולה להחריב את השלום. **"דעת"** - לדבר רק דברים טובים שמחזקים מעודדים ומשמים.

היצר הרע שרוצה להרוס בתים נכנס דרך הדלת והוא בדיוק - הערות סדר וניקיון. לכן צריך להתפלל כל יום. עדיף שלא תתאפק ותהיה בטוח שאתה מצליח להתגבר. אדרבה, תכיר את עצמך ותודי: "יש לי יצר הרע ואני נכשל!" אז מה

סגולת התפוח של ליל שבת סוכת אמיתית - רב עמנואל מורח - מרבני ערוץ 2000

בערב שבת קודש, על הגעל לבחור תפוח אדום יפה לנכד סטוד ליל שבת. בסוף הסעודה, עליו לחתוך את התפוח לשניים, לתת חצי לאשתו וחצי לעצמו. כל אחד מהם יברך "בורא מי העץ" ויכונו עליהם: "תפוח" אותיות "תפוח" - רמז לפסוק "תפוח את עץ", שבו רמזו שם המלאך הממונה על הפרנסה.

לישיר הקבוע ביום שישי בשעה 19:00 - חפשו ערוץ 2000. לייצור אישי וברכה מהרב, חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התחייבות - חיינו: 073-3212992

"ללמוד תורה? אבל מה עם פונטסה?"

יום אחד, החייל שעמד בשער המחנה שמע את הצלצול והחליט שהקריאה מועדפת גם לו. מכיוון שהתניס רק לאחרונה הוא הכיר את כללי השמירה, עזב את עמדתו והלך לאכול עם שאר החיילים.

כשהבחין המפקד בחייל הישב בחצר האוכל, בשעה שהוא אמור להיות בשער המחנה, חף בו בחומרה: "איך העזת לנושט מי שער המחנה? אפשרת לכל מי שמעוניין נחנודו לבסס!"

"אבל מה עם האוכל שלי?" שאל החייל בדאגה. "מתי אזכה גם אני לסעודה כמו כולם?"

"אלת לא מבין?" השיב המפקד, תפקידך לשמור על כלונ, לכן אתה זכאי לקבל את מזונך ישירות לעמדת השמירה! איך צריך להטריח עצמך לחדר האוכל - חיילים אחרים יביאו לך את האוכל עד למקומך".

"האם נכון לשלוח את ילדינו ללמוד תורה? מה יהיה עם פרנסתם?" - שאלות אלו מהדהדות בלב הורים רבים בדרגה. אך אולי נכל לשאוב חיזוק מסיפור מאיר עיניים שהרחיש בישיבתו של הרב סולמין מני צ"ץ, מגדולי רבני עיראק.

יום אחד, הניע אביו של אחד התלמידים המוכשרים בישיבה אל הרב, ובפיו טרניה: "כבוד הרב", פתח האב בקול מרוסס, "בני מוכשר מאוד, ואני נאה בו. אבל מה יצא לו מכל הכשראות שלו אם בסופו של דבר הוא לא יוכל לתרגם אותם לפרנסה? איך יבנה את ביתו בעתיד?"

חוץ רק עלה על פניו של ראש הישיבה. "אמשור לך משל" השיב בנחת. "הדבר דומה למחנה צבאי שבו מושטות מדי יום, בשעה 12:00, צלצול פעמון המזמין את החיילים לארוחת צהריים".

לישיר הקבוע ביום ראשון בשעה 19:00, חפשו ערוץ 2000. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התחייבות - חיינו: 073-3212992

326,650 צפיות

«תשע»
אמר את המזמור הזה כל יום - פרנסה מובטחת!

▶ 01:15 / 01:23

והשבוע - כשהמסר פשוט וחזק - קשה להשאיר אדישים: הרב עידן סממה שליטיא חלק איתנו רעיון מדהים מספר פרי עץ חיים של הארץ הקדושה: מי שאומר כל יום את מזמור כ"ד בתהילים - "דודו מזמור, לה' הארץ ומלואה" -

על אגדת המותג נטול הקפאין

(חשש יין נטול, חלב (חשש נבנית גויים) ועוד חומרי גלם בעייתיים מבחינת כשרות. המשתמשים ב"אתיל-אצטאט" מרתחים את הפולים בטמפרטורה גבוהה, ולכן הפולים נחשבים כדבר שנחשב בדבר האסור באכילה או אפילו בהנאה. קשה מאוד לפקח במפעלים "חובל" על מקור האלכוהול - מספיק שיירה איזה "דיל" טוב לבעל המפעל בצריכת כוהל ענבים, והוא יעדיף את זה, שהרי הקפה עצמו - כך נחשבוק הישראלי עבורו הוא בסך הכול פסיק קטן בקלסר הרווחים השנתי...

האגדה מספרת שהמותג נטול הקפאין "קפה האג", קם בגרמניה רק לאחר טרגדיה משפחתית מצערת שקרתה לאביו של מייסד החברה, כאשר מת לפתע פתאום. הבן האבל מצא את האשם בדמות הקפאין המצוי בקפה שאביו התמיד לשתות, ולכן דרש וחקר כיצד להוציא את הקפאין מהקפה. משם הכול היסטוריה מול המציאות של ימינו, שקפה יכול להיות ללא קפאין. בשונה מהמוסכמה שקפה אינו צריך כשרות, כי "מה כבר יש בקפה? כמה פולי קפה קלויים ששנתנו?" גם אם טענה זו נכונה, ולא ברור שזה המצב, היא בוודאי לא נכונה עבור הקפה הנטול שבו הסיפור שונה ומורכב, ואין לשתותו בלי כשרות לכל השנה, ובפרט לפסח. הבניה הראשונה מתחילה בשיטות להוצאת הקפאין מהפולים. השיטה הנפוצה ביותר, שנקראת "השיטה הישראית" משתמשת בחומרים מסיסים להוצאת הקפאין, כיום, החומר הנפוץ ביותר הוא "אתיל-אצטאט", שהוא למעשה סוג של אלכוהול. האלכוהול הזה יכול להיות מיוצר מחיטה (חשש חמץ), ענבים

כשר לכמה? - הרב שי מלכה

בראות ע"פ הרמב"ם

הרב גיל שחר M.D מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

מדליית זהב ב"עליית מדרגות"

אם אתם נתקלים במעליה, את קודם כול כנראה שאתם בבניין עם הרבה קומות, ושנית - שה' זמין לכם ההזדמנות נפלאה לשלב פעילות גופנית בשגרה היומית שלכם.

בלי להפחית בערכן של פעילויות ספורט אחרות - אבל "עליה במדרגות" זהו הספר האולטימטיבי. היא מספקת מעון רחב של תיעודת בריאותיים: מעלה את קצב הלב ומבטרת את קצב הנשימה, מה שמחזק את מערכת הלב וכלי הדם ומשפר את יכולת הריאות.

הפעולה מחזקת את שרירי השוקיים והירכיים, ומסייעת בבניית מסת שרירי חיוניות הפעילות הנוגדת משקל מסייע לשמירה על צפיפות העצם ומניעת אוסטאופורוזיס.

לאחר היממה של העלייה, יורדים בעזרים במעליה. ירידה במדרגות עלולה להעמיס עליהם הברכיים, לכן השימוש במעליה בירידה הוא בחירה חכמה.

בריאות בריאה ובריא

קריאה 0.5

ישי באישי

ישי דריקס - מנהל רשתות חברתיות
בערוץ 2000

התעוררות ישראל

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

"גדול עוונות מנשוא" של...

הקב"ה ברוב רחמינו מסר לנו את התורה הקדושה כשולחן ערוך המונח לאדם, ומה שנותר לנו זה רק לשאת את כף החיים ולאכול לשובע משפע וטוב התורה.

ולא רק זאת, זכינו אף לספר הקדוש "שולחן ערוך" פרי עטו של מרן רבנו יוסף קארו זצ"ל, הפורש לעינינו את כל ההלכות הצערות לאדם ומקיפות את כל תחומי החיים - מרגע הקימה בבוקר ועד כל צעד ושעל, עד השינה. ספר זה הוא ספר המלך הבסיסי והיסודי אשר כל תפוצות ישראל הולכים לאורו, והנה, ישנו **המקום אחד בלבד** בכל אלפי ההלכות המובאות בשולחן ערוך, בו מזכרת הלכה שהעובר עליה - "**גדול עוונות מנשוא**" - זו לשון נוקבת ונוראה שנאמרה רק במקום אחד בלבד בכל התנ"ך - על פסעו של קין!

ועל מי נאמרה לשון זו ב"שולחן ערוך"? על מי שמדבר בזמן חזרת התפילה!

אדם, למה זה כל כך חמור? כיוון שהמדבר בזמן התפילה מפרעו לשאר המתפללים, שבאותם רגעים נושאים תפילה ותחנונים למלך מלכי המלכים.

אך הקב"ה ברחמינו גם הוחרר בידנו תנקה. כותב "בעל התניא" זצ"ל שאם אדם נכשל בעברו בדיבורים בבית הכנסת, "עשה לך כן חשובה ובקש כפרה גם שבעים, ותקנים בו הכתוב - 'אָשֵׁךְ וְרָפָא לוֹ'!"

לישידור הקבוצה ביום חמישי בשעה 18:00, חשון ערוץ 2000
ניתן להזמין את הרב לחנוך בילי דלת וללא התחייבות חייט 073-3212992

אמת ושקר

הרב יניב עזיז - ראש
כולל נזר משה

דעת האר"י על גנות השקר

נשא אישה מבנות המקום וילדה לו שני בנים. יום אחד, חפפה אשתו את ראשה ובאה שוכנתו ודפקה בדלת להיכנס. סבר רב טביומי שזה לא דרך ארץ לספר שאשתו רוחצת עצמה, ואמר שהיא איננה כאן. כיוון ששינה בדיבורו מתו לו בניו. באו אליו אנשי המקום ושאלו אותו לפרש הדבר, וסיפר להם ששינה בדיבורו מפני דרך ארץ. אמרו "ול' בבקשה ממך, צא ממקומך ואל תגרונו בנאומי!"

וכתב עוד, כי לא המרגלים ודור המדבר, אלא מפי שהעידו עדות שקר. והביא מאמרי "חז"ל שיכל המחליף בדיבורו כאלו עובד עבודה זרה". וכתב עוד: "נחזיז לא נטרד אלא מפי שרשור ביש אלוש, אמנו כיז לתמר - והרהר, רוחנו כן נטרד מן המציאות על שדיבר כזב. ואמר ר' הונא לא נלו ישראל מארצם אלא על שעברו על פסוק: 'מְדַבֵּר שֶׁקֶר תִּרְקַק', ואמרו רבותינו ז"ל: 'לא חרבה ירושלים אלא על שפסקו ממנה בעלי אמונה'. והביא עוד את חומר דברי הזוהר על הזמן שבו השקר שולט על החורבן שבא לעולם בעקבות כך. שתלה הזוהר את חורבנות בית ראשון ושייך בכך, משום 'בדמיון דשקר דאיהו ס"מ שטאט'."

שאלה: האם הרב יכול לכתוב לנו מה דעת גנות השקר? בעניין גנות השקר?

תשובה: אציג לפניך את דעת רבנו האר"י ז"ל כפי שהביאה תלמידו הקדוש רבנו חיים ויטאל זצ"ל בספרו "שערי אמת" "המדבר שקרים כופר באלקי ישראל ומזוה באיז אחר שהוא שקר. והוא מכת שאינם רואים פני שכינה, כמו שכתוב, 'דַּבֵּר שֶׁקֶר' לא יכון לְנֶגֶד עֵינֵי' ואינו בכלל ישראל שכתוב בהם, 'שֶׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל' לא יִשְׁנוּ עוֹלָה וְלֹא יִדְבְּרוּ, וְיָמִיו מִתְקַצְרִים".

רבנו חיים ויטאל האריך לשבח את הדבור אמת ש"מאריך ימים", והביא את מעשה רב טביומי שעלו נאמר היה אדם שיר כל כך, שאפילו אם היו נותנים לו במתנה את כל חלל העולם - לא היה משנה בדיבורו. ומבא שפעם אחר הדומה רב טביומי למקום שנקרא "קושטא" - "אמת" בארמית - שביה המקום שם היו מקפידים לומר רק אמת, ולא היה מן איך אדם משם קודם זמנו. רב טביומי

יניב בן משיח מחברות

יום שני

מי הדמות שהשפיעה עליך הכי הרבה בחיך, ובמה?
11:05

בלי ספק - ההורים שלי. הם דמויות מופת לחיים של ענוה, נתינה ואהבת אדם. מהם למדתי לקבל כל אדם כפי שהוא, בלי פלפול, ותמיד להיות עם אגלים על הקרקע.
11:09

אין התחיל המסע לעיסוק שלך כינס?
11:32

זה התחיל משהיינו ילד בבית הכנסת. כבר אנשים שמעו את הקול שלי ואמרו לי - "יש לך משהו מיוחד". הדרך הייתה לא קלה, אבל עם הרבה אמונה ועבודה קשה, הצלחתי להגיע למקום שבו אני נמצא היום.
11:30

מהי לדעתך התרומה הייחודית של הציבור החרדי לחברה בישראל?
11:41

התורה שלנו היא הדבר הכי יקר שיש לנו בעולם. כל אחד שיושב ולומד תורה - מחזיק את העולם.
11:45

מהו לדעתך הכלי החשוב ביותר לחינוך ילדים?
11:55

להיות עבורם - להקשיב, לאהוב, ובעיקר לתת לילד דוגמה אישית.
12:02

מה הדבר שמוביל אותך ליום כשנאמת קם בבוקר?
12:06

אני מתחיל כל בוקר בלימוד תורה. יצונו ללמוד בסבל ולסלים מסכתות, וזה נתון לי משמעות אמיתית לחיים. זה גם עוזר לי להתמודד עם כל מה שהעולם הזה מביא איתו - טוב ורע.
12:09

מהי המצווה שמרגשת אותך במיוחד, ולמה?
12:19

מצוות שמחנות לשמח אנשים זו אחת המתנות הכי גדולות שה' נתן לי. ואני רואה בה זכות גדולה.
12:28

מה לאחל לך?
12:40

שאמשיך לשמח אנשים ולקדש שם שמיים בקדושה ובטהרה.
12:58

לסיום, טיפ לקוראים?
13:01

תמיד ללכת עם ה' ביחד. לבדוק מה רק נראה אמת - ומה באמת אמת.
13:07

מה זה בשבילך ערוץ 2000?
13:12

בית של קדושה וטהרה, הלואי וכולם היו כמכום.
13:22

המחבתה מורב מלכה

פאי ליאון עם ארנץ

אזכרים:

לבצק: 2 סוסות קמח, ¼ סוס אבקת סוכר, ¼ סוס שקדים חסומים, 150 גרם חמאה רכה, 1 חלמון

למליה: 4 ביצים, 8 כפות קמח, ¼ סוס סוכר, 2 כפות דבש, 2 לימונים שחוסים, גרידת לימון, 50 גרם חמאה מומסת, ¼ סוס שקדים חסומים

למרנג: 3 חלבוניים, 1 סוס סוכר
תבנית פאי נשלפת בקוטר 22 ס"מ

אופן ההכנה:

בצק:

- ערבבו בקערה את הקמח, אבקת הסוכר והשקדים החסומים.
 - הוסיפו את החמאה הרכה וחלמון הביצה.
 - לוש את החומרים עד לקבלת בצק אחיד.
 - שטחו את הבצק בתבנית הפאי, והכניסו למקרר.
- מליה:
- בקערה, ערבבו היטב את הביצים, הקמח והסוכר.
 - הוסיפו את הדבש, מיץ הלימון וגרידת הלימון.
 - הוסיפו את החמאה המומסת והשקדים החסומים וערבבו היטב.
 - הוציאו את התבנית מהמקרר.
 - שפכו את המליה על הבצק.
 - אפו בתנור שחומם מראש ל-170 מעלות במשך 50 דקות.
 - הוציאו מהתנור והניחו לעונת להתקרר.

מרנג:

- הקציפו את החלבוניים עם הסוכר עד לקבלת מרנג יציב ומבריק.
 - זלפו את המרנג מעל העוגה הקרה.
 - החזירו את העוגה לתנור שחומם ל-200 מעלות לשלוש ארבע דקות (כמוה דקות, השעונו שלא יישרר).
- הניחו לפאי להתקרר לחלוטין לפני ההגשה. ניתן לשמור במקרר.

הצאלחה ובתיאבון!

מאירים את הבית

אל תנשו "לשרוד" בלי הקב"ה

החיים הם מסע מלא אתגרים, ולכל שלב יש את ההתמודדויות הייחודיות לו. אני אזכרת את הקושי שלי כרוקיה, להסתגל לכל כך הרבה שינויים בו זמנית, כשהבטתי מבפנים החוצה אל העולם שלי, או אל העיסה הדביקה שנוהית ממנו מצאת התחלת לצאת לשידורים, ולא הצלחתי להתמודד עם חוסר הוודאות.

זה בדיוק כש שמרגיש תינוק שנולד לעולם ומוצא את עצמו בן רגע, חשוף, תלוי באחרים ולא מבין את הסיבה שבה הוא נמצא.

כשהוא מרגיש כך, הדרך היחידה שלו להתמודד עם זה, היא לבכות. באמצעות הבכי, הוא מבטא את עצמו; את הצורך במגע של אימא או אבא, את הצורך באהבה ובתחושת ביטחון. באופן דומה להפליא – כך בדיוק התנהגתי ברוקות שלי, שהייתה מלווה בכל כך הרבה תחושת בדידות זרה. בכיתי כי רציתי להרגיש ביטחון אישי ורגשי. חיפשתי חיבור, אהבה ותחושה של יציבות – בתוך עולם פנימי וחיצוני

היו הרבה קשיים בדרך, אבל מעל לכולם הייתה הבנה אחת שעזרה לי לשרוד את הכול, מסתבר: כמו שתינוק אינו יכול לשרוד את העולם הזה לבדו, גם אני לא שרדתי את הניסיונות הקשים ברוקות לבדי. גם אני כבדתי תמיכה שסיפקה לי חום ואהבה לבדי. בחינת ביטחון. ממה? מבואר עולם. הוא שנותן לי את הנשמה שלי ואמר לי: "כל יומי" הגרסה הטובה ביותר של עצמך, דווקא מתוך הנפילות והקושי".

"ואהבת לבעלך כחוקי" - כלל גדול בתורה!

של "ואהבת לרעך כמוך".

בפרשת השבוע שלנו נזכר להבחין ב"הוראות ביוצג", ששתיים מהחשובות והמרכזיות בהן דורשות מאיתנו: "לא תשנא את אחיך בלבבך" ו"לא תתן רכיל בעמך". "לא תשנא את אחיך בלבבך" – זו המעמיד בפנינו את ההתמודד מול אחת התכונות ההרסניות והמסוכנות הבאה ליד ביטוי ברתנהגות של "אחד פה ואחד בלבי".

קורה לא אחת, שבזמן שיתנו עם הזולת אנו מרעפים עליו דברי הלל ושבח, בעוד שבליבנו דענונו עליו הפוכה חלוצית. עלינו להזכיר בכך ולהקפיד שיהיו פינו וליבנו שווים – לא לרשומי על צלם האנוש שבנו במשך ימים ושנים.

"לא תתן רכיל בעמך" – גם לא תגדל דלדל החיובי אותו לבחור ולהחליט בידו מה להקפיד את מוט

הטלטה החיובי האם ביד האנו, הואף להפוך אותו ל"מסמר הערב" בעידוד מסיבי למסירת "מידע קבט" על אודות משמו אחר, או להקפיד ביד הנשמה, שהיא ניצוץ אדוקי ממעל – גם במחיר של התכנסות עצמית. ההחלטה כיצד לנהוג – בידנו היא

"מי ספירת העומר" מלמדים אותנו על משמעותו וחשיבותו של כל יום. הם מוכיחים אותנו לדעת שכל יום ויום מכאי עימו בשורה חדשה, אתגרים חדשים והזדמנויות לפעולה והתקדמות. השבת נקרא בעזרת ה' את פרשת "אחרי מות" ו"קדושים" המחוות אותנו באופן מעשי כיצד נזכר, אם נרצה, להתעלות לדרגת "בן אדם", וכיצד ניתן להיות יחד בהבנה ובכבוד הדדי – למרות שההצטרפות לעולמים עולה לדיאט.

שתי הפרשות מרמזות לפי אור שמאיר לנו שאפשר גם אפשר להיות אחרת, וזה נתון לבחירתנו האישית. כשתעמקם בקבירתו הרעיונות שפורשת בפנינו פרשת "קדושים", נזכר לזאת את הצינו: "ואהבת לרעך כמוך" – ציווי שגנו מלד אותם לדקלם בכל ארע והזדמנות, ושאותו הנדיר רבי עקיבא ללכדל נזול בתורה".

אם כך, מדוע אינו לרוב רק מדקדקים את הצינוי החיובי – לא לפרע את השטט? אם הקושי מנון אם יכולתנו לזרד לעומקו, הרי שכבר היל הזקן העניק לו "נסח תפוער": "מה ששנונו עליו אל תעשה לחברך". וזהו תפוער – וברשותם, "ואהבת לאשתך/לבערך כמוך" – תהיה כאשר אני מקבל ואוהב או אוהבת ומקבלת את בן או בת יוזי בדיוק כמו את עצמי, עם כל חסרונותיו הבלויים וגם אלו שפחות בלויים.

כל אותם ענייני "בן אדם לחברך" שאנו משתדלים להקפיד עליהם מחוץ לבית – לפתע מקבלים לניטמצייה מאחורי דלת הבית. דווקא במקום הכי קדוש – מול בן או בת הזוג – נעלמים כל האיסורים ופנ תקופה

פגישה אישית עם סגולה

עם הרב עמנואל מזרחי

מפגש עולמי דמוקרטי

סגולות נדירות ואישיות המאמנות עובדים

פתחת המזל והשפע

עזות מעשית למציאת זיווג שלום בית ונחת מולידים

ברכה, ייעוץ, הכוונה וסולות ע"פ חז"ל

לדבית פגישה, יעוץ, הכוונה וסולות ע"פ חז"ל

073-321995

לא יאמן: "מה? לאן היא נאלמה?"

אז
דל 15

חיי הנצח של המדוכה של אכונה לכות

אז
דל 15

מי מאיתנו לא היה רוצה להישאר צעיר לצמח מתברר שבטבע יש מן הפשוט מסרב להזקק! כולנו מכירים את מסלול החיים הרגיל - נולדים, גדלים, מזדקנים ולבסוף נפרדים מהעולם. וכך זה אצל כל היצורים, וכן? ובכן, לא בדיוק.

האם אי פעם התחשבת אם יש משהו "אלמותי" בטבע? חיי נצח, ובכן, בטח תופסו לנלול שהתשובה היא בהחלט כן! הכירו את **מדוזת בת האלמות** (כן, זאת באמת השם המדעי שלה בעברית), מדובר במדוזה קטנטנה, בגודל של מטבע 10 שורות, פשוטו של החרטום שלההזקק זה לא בשבילה.

כשהמדוזה הזאת מגיעה לשיא הגברות שלה, במקום להמשיך ולהזקק, היא עושה תפנית מדדמה - ופשוט מתחילה את החיים מחדש! איך? בזכות תהליך שנקרא "טרנסדפרנציציה", שהו תהליך שבו תא אחד משנה צורה והופך לתא אחר, יותר צעיר (מצב ראשוני).

הסוד של המדוזה לחיי נצח הוא שהיא יכולה לחזור משלב הגברות לשלב הילדות - שזה כמו להפוך מבוגר לילד, או כמו פרפר שחוזר להיות טולד. וכך היא פשוט חוזרת לילדות ומתחילה להתבגר מחדש.

אבל לא הכור רוד: לא כל המדוזות האלה זכות להגיע "למסבת יום ההולדת הפוכה" הזאת. רובן נטרפות או מתות ממחלות לפני שהן מגיעות לשלב המיוחד הזה של "חזרה בזמן". אבל אלה ששורדות פשוט מתחילות מחדש, שוב ושוב נשמע כמו מדע בדיוני? אולי, אבל זה קורה ממש כאן, בעולם שלנו! עוד דוגמה מדדמה לפלאי הבראה שסובבים אותנו בכל יום.

"ה' שמע את תפילותיך וכן עולות עד למעלה. הישועה קרובה מאוד". אסתר קפאה עד מקומה. אך ידעה האשה הזרה מה התרחש בלביה? היא מיהרה לנבט כשהרימה את מבטה - האשה כבר לא הייתה שם. אסתר הביטה סביב, מבולבלת, אך האשה המסתורית נעלמה כלעומת שבאה. בדרך הביתה, אסתר חשה תחושה מוזרה של זרע. המפגש המסתורי העניק לה תקווה מחודשת. חלפו מספר חודשים, ובהשגחה פרטית באמינות שלו, אסתר זכתה להתקבל לעבודה טובה. שמקבלת את המשכורת הראשונה, לא יכלה שלא להזכיר באותה אישה זקנה ובדבריה.

אחרי יקרים, אלמלא שמעתי את היספור המופלא הזה מכלי ראשון, גם אני הייתי מפקפק באמינותו של אי מיעד בפניכם כי הדברים אכן אירעו בדיוק כפי שתוארו. החיים מלאים בצמתים וניסיונות, ולעיתים נדמה לנו שאין מוצא, אך כבר אמר דוד המלך "קרב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת". כשאדם עוקב מתוך אמונה שלמה - התפילה מגיעה עד כיסא הכבוד. אומנם לא תמיד אנן זוכים לראות את השליחים שהקב"ה שולח אלינו, ולא תמיד הישועה מגיעה מיד, אך אם נבטוב בעיניים פקוחות, נוכל להבחין בהשגחה ובסיסמט שבהם הבורא מאיר את דרכנו.

היחוד הבטוב בן שני בשעה 16:00 חשון 2000, דתן להזיז את הרב לחוג בית 073-3212992 חייגו לתורה - תורה

זה היה עוד אחד מאותם הימים שבהם השמש זורחת, אך בתוך הלב אפלוא. אסתר החליטה לקחת את ילדיה הקטנים לחנות הפלאפל השכונתית. כוחותיה אזלו לחלוטין. "אני לא מסוגלת לבשל היום", הררה לעצמה. בזמן שהילדים אכלו בהנאה, אסתר מצאה רגע נדיר של שקט. היא חשה פתאום צורך עד לשפוף את ליבה.

כחנה בשעתה שרק שפתיה נעות וקולה לא יישמע, החלה אסתר בשיח חרישי עם בורא עולם. "ריבונו של עולם, אתה יודע כמה קשה לנו עכשיו! החסכונויות אוללים. אני יודעת שהכול היא ולטובה, אבל... עד מתי?" המה הביטה בילדיה השקועים בארוחתם, ולבה התכווץ מדאגה. "אני מאמינה שאתה שומע אותי", המשיכה, "אני יודעת שאין עוד מלמעלה, בבקשה, תושיע אותנו".

ואז, כאילו משום מקום, הרגישה אסתר נוכחות מאוחרת. היא התסבבה ונדמה לה לראות אתהבורת, רגליה נשענת על הליכון. עניה של האשה הזקנה היו בהירות ועמוקות, והיא הביטה באסתר במבט חודר. "אל תדאגי, בת", אמרה האשה,

אז
דל 15

"החבר סובל", לא יודע מה נאלמות

שתף את הקרובים אליו במה שאה עובר, כדי שלא תישאר עם התחושת הקשיות האלה לבד. אי מחזק אותך על האומץ שלך לפנות ולשתף. זה לא מובן מאליה, וזה מעיד על אומץ ונחישות. אני מאמיין שבעתיד ה' יבשרת הנחישות שלך, ותכלול להתמודד עם המצב הזה בצורה הטובה ביותר.

מספק חינוכי, יציר, מנהל מורים ומתברר רב המכר "לאבה", של לנבט אלהה אליו חילולו לנו למיין MAG@TV2000.CO.IL ואולי יאחלמנו את ההשגחה תמריסם במנזרן אם תרצו, אפשר בעיניים שם סובבין

אלה: רציית לשאול את ראה: במקום שבו אני לומד יש לי חבר מאוד טוב, ואני מרגיש שהמורה ממש "יורד לחיי. הוא מדבר אלי בצורה לא יפה ולפעמים אפילו פוגע בי. אני לא יודע איך לנהל, כי כואב לי לראות את החבר שלי סובל. אשמח לעצה.

תשובה: יקירי, ראשית, אי מחזק אותך על הרגישות והאכפתיות שלך כלפי חברך. זה מעיד עליך שאתה אדם בעל לב טוב ומידות טובות. לא כל אחד היה שם לב ומרגיש שמצוקתו של חברו. אי מבין את התחושות הקשות שאתה חווה ואת התסכול שאתה מרגיש כשאתה רואה את חברך סובל. סביר להניח שהמורה שלך לא מודע לאופן שבו ממשוים תפיסות, ואינו יודע את ההשפעה שלהם על חברך. ייתכן שהוא עסוק בעניינים אחרים, או שהוא פשוט לא שם לב למה שקורה.

מספק חינוכי, יציר, מנהל מורים ומתברר רב המכר "לאבה", של לנבט אלהה אליו חילולו לנו למיין MAG@TV2000.CO.IL ואולי יאחלמנו את ההשגחה תמריסם במנזרן אם תרצו, אפשר בעיניים שם סובבין

"הכווית העין קלאטי את השאיכה כזה"

תקציר: הייתי נער שחצן, והתביישתי באחי ה"נושר". בעידוד אבא שלי חידשנו את הקשר ויצאנו לטיול – אך בדרך אחי הקטן נפגע בתאונה. העניתי לבית החולים מלא בבירוק עצמית ודאגה. אבא שלי הסביר שהילדים הם פיקדון מבורא עולם ותפקידו להשתדל ולהתפלל. שיעמדנו לעזוב, חשתי דחף בלתי מוסבר לחזור לאחי.

חזרתי למחלקה, שם עמדת לבדי ליד מיטת אחי ודיברתי אליו. כנראה שלמילים יש כוח, כי בזווית העין קלטתי את השמירה הזו. קצת. הייתי בטוח שאני מדמיון. אבל בכל זאת המשכתי לדבר, ביקשתי ממנו שיזכר משאנו. **ואז זה קרה שוב, הרגע הזה.**

את המרחית שבה רצתי ממחלקה ועד, ליציאה מבית החולים – אפילו אצן מימין לא יכול לשחזר. "הוא זה", צעקתי למשפחה – וכולם מיהרו למחלקה. הרופאים קלטו שמשהו חריג קורה ובאו גם הם. את החיוך על פני הרופא אני לא יכול לשכוח: "הוא חוזר אלינו", אמר. אי אפשר להסביר את הסלע הכבד שירד כולנו מהרוב. ידענו מיהרו למחלקה. רצתי ארבעה, אבל בחסדי ה' לפחות הוא כאן, איתנו. אתם יכולים רק לדמיין איזה "מזמור לתודה" היה שם בחדר. משם אחי הקטן חזר התהלך של החלמה. אימי הייתה צמודה למיטתו במשך שנה את אותה תקופה, ואני הייתי מנע אליו כל ערב ויחד עם אימי נשאר איתו בבלידה.

נוצר בינו חיבור מיוחד שהיה כל כך חסר באותה שנה של נתק.

באופן לא ברור, למרות היחסים הנרגעים שהיו בינינו כל השנים, משום מה הייתי משלם במקומו ביטוח תאונות אישיות באשראי שלי. עד היום אני לא מבין איך "הנפש הקודמת" שלי הסכימה לזה. ברור לי שהקביה דאג לתרופה עוד לפני שהגיעה המכה.

כיום שנינו נשואים ובעלי משפחות, מנהלים אורח חיים חרדי ומעבר להיותם אחים בלב ובנפש, אנחנו גם חברים טובים. אין כמו אחים שהם גם חברים. הוא עזר לי הןון פעמים שהייתי זקוק, ותמיד אנחנו אחד הורה ויש לך זיל או לילה שיש לזה קשיי התמודדות, או שיש לך אח, ות עם קשיים כאלה – תבינו אותם, תדונו לך לזכות, תאמרו מילים פיות וטובות. אין לי ספק שבעזרת ה' יתברך תראו תוצאות מעולות.

בסעיתא השאיכה
אנחנו משיכים לגדול
בענק

אם גם בווער בכס זיכוי הרבים
מקומכם איתנו!

מפיק: אפרטיסט
מנהל קריאטיבי: מוזן תוכן לאתר

שלחו ק"ח ל: IDAN@TV2000.CO.IL

ב 400 שנה לפנינו
אנחנו חיים

עייף וחוצנה? יש לך סיכוי

הצורה המזנחת של האותיות בכתב היד שלנו מראה על תחושת עייפות, אולי אפילו שחוקה נפשית. ייתכן שהכותב אינו מרוצה ממצבו הנוכחי, מתקשה למצוא עניין בפרטים הקטנים, ונמצא בתקופה של טיפוס או חיפוש דרך. יחד עם זאת, בתוך הקווים האלה ניכרת **מודעות עצמית גבוהה**. היכולת להתבונן, להבין רגשות ולזהות פחדים מצביעה על אדם עמוק, שמקומו לפנינו את עצמו בבטון. כתב היד מנלה גם **נמישות מחשבתית** – היכולת לשנות ולהתאים את הסגנון מעדיף על פתיחות, על חיפוש, ועל אדם שמקומו למצא של שנינו. ניכר שהכותב הוא אדם טוב, שמשתדל ואפסתי. ניכר גם כי הכותב רגיל לבדוק מה יחשבו, איך יתפסו בעיני הסביבה, והאם ימצא חן בעיניה. אולי אפילו הוא התרגל לחיות כך – לרצות אחרים ולהתאים את עצמו לסביבה, תוך השתקת הקול הפנימי שלו. אבל אני פונה לכותב: היעזר הדמן לעזור ולשלו – **מה אתה באמת רוצה? מה הלב שלך מבקש? יש בתוכך רצונות וקיוונים – אולי שקטים, אבל חיים.**

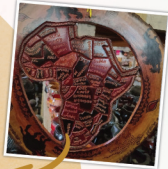
לא נולדת כדי לרצות את הבריות. נולדת כדי להיות **שליח אמת**. כמו שאמרנו דוד: "לפיכך נברא אדם יחיד" – לא נכחד מנולה, אלא כאדם שמנלה את השמים מתוך עצמו. העולם לא צריך עוד משהו שמסתדר עם כולם. הוא צריך אותך – הולך באומץ בדרך שלך, דרך התורה. לפעמים תצטרך לאכזב אחרים, כדי לא לאכזב את עצמך. תהיה נאה – **לא כשאתה מוצא חן, אלא כשאתה נאמן לעצמך, נאמן לדרך התורה.**

וכשה יקרה – הלב יתרחב, הנב יזדקק, והפנים שלך יתחילו לחייך – מבפנים. **ברוך ששעה לי כל צרכי**. יש לך כל מה שצריך כדי להפוך את חייך לסיפור הצלחה.

יש לך שאלה? אתה יכול שדונו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL ואולי שיתובן ונחשבה תפורסם במגזין ואם תרצה, אז בעולם גם כמות!

חשש דור ונרציה: גרוכים הבאים לאפריקה

מדובאי המרשימה נחתנו הישר במומבאסה שבקניה, בשדה תעופה "מפוארי" בערך כמו התחנה המרכזית בתל אביב. כישראלים לחוצים, השיעור הראשון באפריקה הוא שכאן אף אחד לא ממנה לשום מקום! תור של חמישה אנשים בבירוקה הדרקונים נצח, כי הפקידה בחנה באיטיות ומכל כיוון כל דרכון, והסתכלה עליי כאילו אני מחבל מבוקש. ביציאה מהשדה מעבירים את התיקים במכונות השיקוף. הפקידים רק מחפשים תירוצים לדרוש שוחד. הייתי בהלם כשהפקיד שאל אותי כמה אני מוכן לשלם בשביל הנרציה הקטנה שהייתה לי בתיק וש"אסור להעביר אותה", כהמצאתו. לאחר יוכם כבד – חמישה דולר עבור לידיו, והוא שחרר אותנו. ברוכים הבאים לאפריקה. ביציאה מהשדה מעבירים את התיקים במכונות השיקוף כשהפקידים מחפשים תירוצים על מה לדרוש שוחד. הייתי בהלם מוחלט כשהפקיד שאל אותי כמה שווא לי לשלם בשביל נרציה קטנה שהייתה לי בתיק והוא החליט שאסור להעביר אותה. לאחר יוכם כבד – חמישה דולר עבור לידיו, שחרר אותנו להמשך דרכנו – ברוכים הבאים לאפריקה.

נצחיה מה נצחית בתחנה?

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

התשובה לחידה:
של המגזין הקודם:
שערה בכוס תה

ערוץ 2000

מאיר היל

לברי
זכות
עד 12

מָצָא 5 הַהֲדָלִים

בִּקְרֵשֶׁת הַשָּׁבוּעַ מִצֻּחַ הַקִּבְּהָה אֶת בִּעְלֵי הַשְּׂדוֹת
לְהַשְׁאִיר מַעֲט מִהַבּוֹל שִׁלָּתָם עֲבוּר מִי שֶׁאֵין לוֹ.
נֹרָא אַתְּכֶם מִצֻּאִים אֶת הַהֲבָדִלִים בִּין שְׁנֵי הַצִּיּוּרִים

הִלְדָּה שְׂעוּתָה נָכוֹן עַל חִידוֹת
וְזִמְמָה בְּכֶרֶס הָיָה:
אִילָה בָּאִי
מִקְרִיֹּת מְלֻאכִי

מִתּוֹךְ הַכֹּהֵן
כִּי הַמְחִירִים בֶּאֱרֵץ
יִקְרִים מֵאֹד הַחֲלֹשֶׁת
לְהוֹרִיד מִחוּרִים שֶׁל
עֲשָׂרוֹת מִצֻּאִים בְּמִכְלֹת.
מִקּוֹה שֶׁבְּעַל הַחֲנוּת
לֹא יֵשִׁים לָבֹד...

וְלִדְי הַאֲלֹפִים מֵאִיר זֹאנָה

רוֹכְבִים עַל אוֹפִנִים וְקֶשֶׁה לָכֶם? זֶה טוֹב!

שְׁלוֹם לָכֶם יְלָדִים צִדִּיקִים

אַתֶּם יוֹדְעִים לִרְכֹּב עַל אוֹפִנִים? בְּטָח שֶׁכֵּן
זוֹכְרִים אוֹיךְ בְּהַתְחַלָּתָהּ זֶה הָיָה מִמֶּשׁ קִשְׁיָה אוֹלִי
הַשְׁמֵשֶׁת בְּגִלְגָּלִי עוֹר, אוֹלִי אָמָּא אוֹ אָבָא
הַחֲזִיקוּ לָכֶם אֶת הָאוֹפִנִים מֵאֲחֻרָה
[וְפִתְאוֹם עָזְבוּ בְּלִי שֶׁהִרְשַׁנְתֶּם...]

וְעַכְשָׁיו עֲכָשׁוּ אֹתָם כָּבֶר מִמֶּשׁ
אֲלוֹפִים: יֵשׁ כִּלְכָּה שֶׁאֲפִסְלוּ
מְצִלִּיחִים לִרְכֹּב בְּלִי דִּים
[אָבֵל אֵינִי מִקּוֹה שֶׁאַתֶּם
לֹא עוֹשִׂים אֶת זֶה - זֶה
בָּאֵמֶת מִסְכָּן].
מַעֲנֵן אֶתְכֶם אֶלְשֶׁמֶע
מִשְׁוֹ מוֹחֶדָּה קְבוּצָה
שֶׁל תַּלְמִידִים פִּתְחָה פֶּעַם
לְחֶכֶם גְּדוֹל וְשָׂאֵלָה אוֹתוֹ:
"מָה אֲפֶשֶׁר לִלְמַד מֵאוֹפִנִים
לְחִים לִשְׁנֵנוּ?"

תַּחֲשׁבוּ רְגַע... מָה אֵתֶם הֵייתֶם
עוֹנִים?

הַחֶכֶם הַזֶּה עָנָה שִׁשׁ שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים חֲשׁוּבִים
שֶׁאֲפֶשֶׁר לִלְמַד מֵאוֹפִנִים:

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן: אִם אַל דּוֹחִפִים אֶת הַפְּדָלִים,
הָאוֹפֵנִים לֹא יִזְוִים פִּשְׁטֵי נִשְׁאָרִים בְּמִקּוֹם. וְכֵכָה זֶה
גַּם בְּחַיִּים - אִם לֹא מִשְׁקִיעִים מֵאֲמָץ, לֹא מֵאֲתַמְצִים
וְלֹא עוֹבְדִים קִשְׁיָה, פִּשְׁטֵי לֹא מֵתְקַדְמִים.

הַדָּבָר הַשֵּׁנִי: מָה קוֹרָה כְּשֶׁנִּצְוָרִים אֶת הָאוֹפֵנִים
בְּאִמְצוֹעַ הַקִּסְיָה: בְּדִיקוּ נִפְלִימוּ לָכֶם אֲנִינוּ
צָרִיכִים תְּמִיד לְהִמָּשֵׁךְ לְהַתְקַדֵּם, לֹא לַעֲזֹר
בְּאִמְצוֹעַ הַדָּרֶךְ.

יֵיתֵן לְהַשִּׁיב אֶת סִפְרֵי הַבְּחִינֹת "כָּל יוֹם מוֹרִים" עִם מִשְׁחוֹת דַּע
הַבִּית 052-4770297, הַזִּיאָוֶה לְמֵאוֹת שְׁעוֹרֵי יִלְדִים, מִרְשָׁה
שְׁבוּעָה יוֹסִיפוּר צִדִּיקִים הַשָּׁשׁ: "מֵאִיר זֹאנָה" - מִתּוֹקֵם מְדַבֵּר

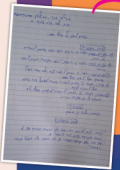
הִלְכָה לְאֶלְחָן שְׁתָּה

הַקָּנָת פָּלִים לְגוֹי

לְגוֹי בְּמִתְנֶה גְּמוּרָה [בְּאִמְצוֹעוֹת קִינוֹ מִשְׁכִּיָּה אֶל
הַבִּבְחָן], וְלֹאֲחֵר מִכֵּן לִשְׁאֵל אֶת הַכְּלִי בְּחִזְרוֹ מִהַיּוֹ.
כִּי לְחֶשֶׁב כְּרוֹכֵשׁ הַגּוֹי, וְכֹאשֶׁר הִלְכִידוּ שֶׁאֵל
אוֹתוֹ בְּחִזְרוֹ, הוּא פְּסוּר מִשְׁכִּיָּלָה כִּינוֹ שְׁחָא וְכָל
שֶׁאֵל אֶת הַכְּלִי וְלֹא בְּעִלְיָה.

כֹּאשֶׁר לֹא נָתַן לְהַטְבִּיל כָּלִי מִכֵּל מִיּוֹי סְבוֹת,
כְּמוֹ הַגְּדִל שֶׁל הַכְּלִי, אוֹ מִפְּנֵי כְּבֹד הַכְּלִי, אוֹ מִחֲשֶׁשׁ
שֶׁהַכְּלִי יִתְקַלֵּק מִשְׁכִּיָּלָה, אוֹ שֶׁאֵלִי אֵין מִקּוֹה זְמִין.
כְּמוֹ גַּם אִם שֶׁכְּתוּב לְהַטְבִּיל אֶת הַכְּלִי לִפְנֵי שֶׁבֶת אוֹ
יוֹם טוֹב - בְּכָל הַמִּקְרִים הָאֵלֶּה: יֵשׁ לִתֵּת אֶת הַכְּלִי

וְלִדְיִם אִם הַמִּתְחַזְּקִין

אֲלוֹ הַתְּשׁוּבוֹת
הַמְּסִימִיּוֹת וְהַחֲכָמוֹת
שֶׁל הִילְכָה הַמִּתְחַזְּקָה
אִילָה בָּאִי - מִקְרִיֹּת
מְלֻאכִי - הוּא הַזִּיכָּה
שֶׁלֹּט הַשָּׁבִיעַ: יְלָדִים
יִקְרִים, חוֹשְׁבִים שֶׁנֶּם
אַתֶּם יְכוֹלִים לַעֲנוֹת נָכוֹן
עַל כָּל הַחִידוֹת שֶׁלֹּטוּ

פְּסוּק מֵהַפִּסְקָרָה

תַּנּוּ פְּסוּק:
יֵשׁ לָכֶם רִצּוֹן מִה הַצִּיּוֹר וְהַבָּאִר שֶׁלֹּחַ לָנוּ לְחַיִּין

מִתּוֹךְ לִחְדֵּה מִשְׁבוֹעַ שִׁבְעָה:
זֹאֲרֵכָה אֲנִישִׁים הֵינּוּ מִצְרֵעִים פִּתְחָה הַשְּׂעִיר וְיִאֲמָרוּ אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ וְיִעָנֶה אֲנָחְנוּ יִשְׁבִּים פֶּה עַד מִתְנָה.

הַמִּשְׁחָה

פִּיצָה עַל פֶּתַח

מתכוננים שילדים יכולים להכין לבד

מצרכים:

2 - פתות

3 - כפות רסק עגבניות

1 - כָּף קֶטְשׁוּף

- מלח, פלפל [אורגנו]

- 100 גרם גבינה צהבה מגרדת

- תוספות לבחירה

(תִּירָס, זִיתִּים, פֶּטְרִיּוֹת)

אֶפֶן הַהִכָּנָה:

1. מורחית רסקה עצבניות

וקטשופ על הפתה.

2. מפזרים גבינה צהבה ותוספות.

3. מכניסים לתנור שחמם

4. מוציאים ונהנים!

הפותר בת הנה ילדה בת 12

ועכשיו במצב קיץ

1 אתם שומעים דבר תורה

בְּתִכְנִית שֶׁל לִירוֹן

2 אומרים אותו בשלחן שבת

3 אָבא אָו אָמא פֿוֹתֶבִים לֵנו אַתְּ מָה

נפתח וננסה להקביל משהוא

פינת הילדים בערוץ 2000 • בכל חמישי ב- 17:00

03-378-2000 < שלוחה 331

ת"ץ מרעקן ומיוחד

ים את
דים

היכן מסתתר?

**עידן ויהונתן
מחפשים את המטמון**

יְלָדִים יְקָרִים, נִרְאָה אֶתְכֶם מִגָּלִים

היכן מסתתרים

3 אֲשָׁכֹּלֹת עֲנָבִים
3 עֵץ אֶלְמוֹנִת וְזֶבֶלִית

• 2010년 12월 21일

חידה?

מהם ארבעת בגדי הכהנה?

תשובה לחידה משבוע שעבר:
שורפים אותו.

הדפוס

לקוח: שלום, אפשר בבקשה
ונה שוארמה בפריכות ארז?
העובד: מותנצל,
אכל אין לנו פריכות ארזו
- "חבל... כנראה שאצטרך
לקחת לאפה..."

אָנז: "יש מצב שאחר
קצת ביום ראשון"
בוס: "אוקי, מתי תגיע?"
אָנז: "יום שני"

100

לָכֶם נִשְׁאָר רַק לְבַחֵר אֵיפֹה לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים!

**משלמים רק עבור המשלוח,
ומקבלים את המגזינים להפצה - בחינם!**
**ומזכים את הרבים בתוכן
שיאיר להם את השבת והנשמה**

לקבלת המגזינים חיינו או סרקו עכשיו:

073-2866527 ☎
"אין זכות כמזכה הרבים"

ניתן להקדיש את זכויות הדפסת המגזין

לעילוי נשמה, לרפואה, להצלתה, לפרנסה, לבריאות, לחינוך ילדים, לשמירה, וכל דבר שחשוב ויקר לכם!

לפי סעיף 46
ניתן לזרוע מכספי מעשר

